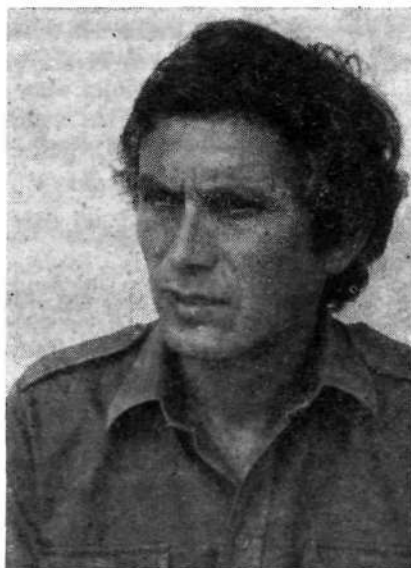

Tone
Kuntner

TA KRUH Nikoli mi ni bil tako dober
ta kruh,
niti med brazdami sredi ogonov,
niti med travnimi redi na travnikih,
niti za mizo v domači hiši,
pa sem ga vselej užival lačen
in skoraj vselej ne brez zaseke.

Bil je vse slajši kruh tuje peke.

Nikoli mi ni bil tako dober
ta kruh,
pa ga je tudi vmesila mati,
pa ga je tudi spekla mati,
pa ga je tudi prinesla mati.

Nikoli mi ni bil tako dober
ta kruh,
kakor zdaj suh in v tujem mestu,
ker ima duh po travah in zemlji
in po nerazdejanem domu.

TA JABOLKA Po nekih davnih nedeljah dišijo
ta jabolka,
ko smo doma vsi skupaj prišli
in smo jih skupaj obirali
in skupaj veselo zapeli.
Po davnih večerih v preši dišijo
ko smo jih mleli in stiskali
in sladko pijačo v sode točili
pozno v noč.
Po neki bogati jeseni dišijo,
po nekem bogatem življenju ...

Dišijo, dišijo ta jabolka,
da vsa hiša po njih diši.

TO ŽGANJE Po kapljicah se je nateklo to žganje.

Po kapljicah se nateče v nočeh,
ko pokrajina spi svoje spanje
in se prebujajo sanje v ljudeh;
ko je vse tiho in ni tišine,
ko navkljub miru ni miru
in se kakšno boleče spoznanje
rodi čuječemu. ———
In si izmeri moči za nov dan.

Joj, kako sem sovražil očeta,
kadar ni bil dovolj močan;
kakor bi bil od njega zavržen,
kakor bi bil od njega izdan.

Pa sem ga šele takrat razumel,
ko mi je dal to žganje na pot.
Za bolečine, moj sine, je rekel
in za izpiranje ran.

TA PIJAČA Ne odžaja me več
ta pijača,
ne odžaja me

kakor včasih
sredi razžarjenih njiv,
ko sem jo pil
do omame.

Legel sem
zemlji v naročje
in sanjal z njo
in se spočil.

Spoznal sem
mnogo pozneje:
svoje bregače
sem pil.

TA MED Ta med
so s cvetlic nabrale čebele,
ko so cvetlice najlepše cvetele
in ko je sonce najblažje grelo
v prisojnih bregeh.
In je bilo svetlo in veselo
vsenaokoli
in v ljudeh.

Živele so z vsem in mimo vsega
čebele, ko so nabirale med.

Morda še živijo
kje stran od sveta
ali pa pravkar zapuščajo svet,
ko si s tem medom
bolezen dušimo
v mrzlih krajih
in nelepkih dneh.

TA POTICA In res so prazniki bolj praznični,
ker je na mizi z nami ta potica.
Kot bi uživali ljubezen z njo
in radost, ki ožarja lica.
Kot bi bila ta sladka jed

izvor vse praznične svetlobe,
ki razsvetljuje dom in vrt
ter notranjost vsake sobe.

Uživamo jo, to potico,
lakotno in sveto hkrati,
saj jo je za praznike
poslala mati.

TA KROMPIR V zemlji je rasel,
 v zemlji dozorel
 in kakor zemlja
 je ta krompir.

Nima lepote
ta zemeljski sadež.
Vendar je užiten
in nepogrešljiv
med pridelki
vrtov in njiv.

A so prelepi
vrtovi in njive,
kadar na njih
krompir cveti.

TA FIŽOL, Ta fižol
TE ROŽE je zrasel na očetovi njivi,
 te rože
 je vzgojila mati.
Le kaj bi mi še mogla zraven dati?
S tem fižolom se hranim,
s temi rožami si hišo olepšam.
In nekaj jih za seme pustim.
Ta fižol, te rože
na svojem malem vrtu nasadim.